

ADALI

Yazar Mahir Çayan
Salı, 04 Ağustos 2009 11:31 -

Mahir Çayan'ın yaralı olarak tutsak düştükten sonra kaldığı hücrede yazdığı Adalı şiirini yayınlıyoruz:

ADALI

(Gömerek Cevahiri Kalbime, Dönerim Hain Hücreme)

Taş duvar, demir karyola ve yerlerde sayısız izmaritler,
helanın pis kokusu, rutubetli, sıkıntılı, nikotinli,
insanı serseme çeviren kurşun gibi ağır bir hava,
duvarlar sanki soğuk dalgaları imal ediyor.
İstedığınız kadar üzerinize kalın şeyler giyinin,
oligarşinin hücresinde soğuğu yenmek imkansız.
Ranzanın karşısında kafesli demir kapı,
arkasında Mehmet.

Görevi dakikası dakikasına beni denetlemek
mehmedim utanıyor, kahroluyor.
"askerim ağam n'aparsın" diyor.
Aslında o' da tutsak.
Ben hücre içinde, o hücre önünde.
Günde beş kez büyük başlar bakar içeriye;
yüzlerinde tecessüs.
"çılgın adam, 3-5 kişi ile koskoca karanlıklar
imparatorluğuna kafa tutan adalılar"
ama yine de "çılgın adamın" karşısında
bir eziklik duyuyorlar, o başka,
gündüz, gece diye bir ayırım yoktur hücrede,
zaman ve mekan özümlemiş artık.
Sadece koldaki saattir, geceyi gündüzü bildiren.
Işık yirmi dört saat yanar.
Bir nefes, bir dumandır yoldaşım.
Cigaramı her çekişimde duman olur,
uçar giderim, ta uzaklara,
çoğu kere ada'ma giderim,
cigaramın dumanı, beni memleketime;
ada'ma götürür.
Kahpe İstanbul'un, kahpe bir bölgesinde,
bir evdeyim yoldaşlarımla beraber.
Bu ev, yoldaşlık- dostluk-kardeşlik-mertlik-kazanç ve sevgi evidir.
Bu evde, her şey o kadar güzel ve o kadar anlamlıdır ki...
Ev de değil ada, ada!
Satılmışlığın, kahpeliğin, riyakarlığın, adiliğin
ve her çeşit
aşağılık ve her çeşit yabancılaştırmanın karışımı olan,
karanlık denizi'nin ortasında,

ADALI

Yazar Mahir Çayan
Salı, 04 Ağustos 2009 11:31 -

güneşi batmayan bir ada.
Ben ne şuralıyım, ne buralı,
adalıyım adalı,
ada'm ormanlıktır.

Dostluk, yoldaşlık, mertlik ormanı,
bütün ada'mı kaplar.
Erdemin güneşi, yirmi dört saat aydınlatır adamı
biz ada sakinleri bilmeyiz karanlığı.
Ben adalıyım ey kahpe hücre, ada'lı
doğru ya sen nereden bileceksin ada'mı.
Asırlık, feodal,
militarist, hücre.

Ya sen, öküze benzemek için kasılan, şişen
haset kurbağa hilkat garibesi bilir misin adamı?
Dünya karanlıktır, güneşi batmayan böyle bir ada
yeryüzünde yoktur.
Değilmi ki karanlıklar cücesi, zavallı acuze?
Ya sen yarasalar şairi, pişkin cacomcho?
Değil şiirlerde, masalarda bile böyle bir ada yoktur.
Böyle bir ada eşyanın tabiatına aykırıdır.
Senin için değil mi karanlıkların kapkara şairi?
Senin dediğin eşyanın değil,
karanlığın tabiatına aykırıdır.
Karanlık cüceleri, acuzeler, dürzüler...
Yarının Türkiye'si'nin hayvanat bahçesinde teşhir edilecekler...
Ada'm kalabalıktır hain hücre:
elde mitralyözüyle,
Sierra Maestra'da, Falcon'da, Vietnam'da
Mozambik'te, Angola'da, Sina çöllerinde...
Özgürlüğün türküsünü söyleyenler.
Zulme, kahpeliğe, sömürüye karşı...
Dişleriyle, tırnağıyla üç kıtada karşı koyanlar
benim evlatlarımdır kahpe hücre.
Benim adamın ormanlıklarından aldıkları fideleri,
"birer birer diyor, kahpeler koalisyonunun dünyasına

Kel dünya, ada'mın ağaçlarıyla ayıbını örtüyor,
güzelleşiyor artık.
iyi bak bana feodal duvar, iyi tanı beni.
Seni yerle bir edecek adalılar'ı iyi tanı.
Ada'm ve hemşerilerinin çoğu ne halde diye
dudak bükme, orospunun dölü utanç duvarı
evet ada'mı karanlığın suları bastı.
Evet, benim gibi birçok adalı çirkef suların altında,

ADALI

Yazar Mahir ayan
Salı, 04 Ağustos 2009 11:31 -

ama boşuna sevinme, ada'm batmaz, yok olmaz
ada'm sadece karanlık denizinde yerini deđiřtirdi.
Hepsi o kadar.

Mahir AYAN